

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 10 de maig de 1996 • Núm. 37 • Any II • 100 pts

pàg. 3

Els protagonistes d'aquest enrenou

Els treballadors de l'Ajuntament s'enfronten a l'alcalde Jaime Mundo i al seu equip de govern

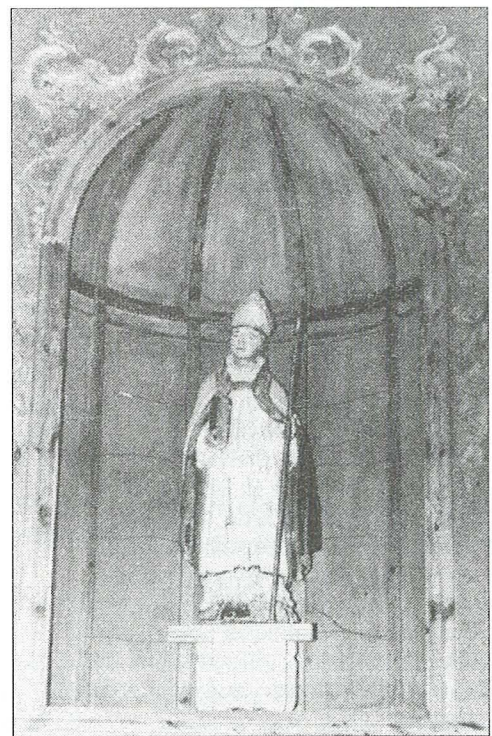
Amb aquest número
us regalem
una estampa de
sant Vicent Ferrer

pàg. 4

Ja hem trobat la solució
al problema de la pudor
de les calvegueres del Gurugú,
la setmana vinent la coneixereu

Benicarló serà la seu
del campionat autonòmic
de gimnàstica rítmica

pàg. 4

**Sant Gregori:
la festa de Benicarló**

pàg. 6

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer. Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Lovverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Veu de Benicarló, surt cada divendres.

Editorial

Alcalde-treballadors, un amor impossible

Pareix que a l'equip de govern del nostre ajuntament li estan eixin més dificultats de les previstes per tirar endavant els seus pressupostos, ara fins i tot els sindicats han tret la seua veu de disconformitat i han presentat la seua impugnació davant Govern Civil.

El govern municipal, es queda més a soles encara que abans amb uns pressupostos que pel que sembla no agraden ni a l'oposició ni als treballadors de la casa (això que eren els pressupostos del consens). Sembla que s'hauran de tornar a portar a Ple, cosa que no agradarà massa als populars.

Però per si amb tot aquest merder l'alcalde no en tenia prou, ara resulta que els representants sindicals dels municipals estan estudiant la possibilitat de denunciar-lo davant la sala del contenciós-administratiu i possiblement al jutjat de guàrdia pel presumpte **abús d'autoritat** en obligar-los a fer hores extraordinàries per decret d'alcaldia. La relació equip de govern-treballadors va de mal en pitjor i açò pot acabar com el rosari de l'auro-ra. Aquest no és el camí, sr. Mundo, no es pot governar a base de decrets d'alcaldia (més propis d'un govern autoritari que d'un govern democràtic).

Veurem com acaba la història.

Cartes dels lectors

MANCA MÉS SENTIT DE L'HUMOR

El mussol després de llegir l'escrit del sr Francisco Andújar ha estat temptat de no contestar-li, sobretot perquè té la intuïció que aquest senyor possiblement tornarà a no entendre aquest escrit perquè, segons es constata en la seua carta, té poc sentit de l'humor.

Però com el mussol creu que la polèmica sempre respectuosa pot ajudar a desdramatitzar la de per si crispada vida sociopolítica dels humans, per aquest motiu, encara que una mica tard, vol puntualitzar-li algunes coses al sr. Andújar.

1. El mussol reconeix la seua "meua culpa", ja que es va equivocar en emprar el plural de locutor quan feia referència a la falca publicitària sobre un programa de falles.
2. El mussol en cap moment, i sempre en clau d'humor, va qüestionar el terme figurat de "tradicional" associat a les falles, sinó l'adverbi "més" (terme de comparació que denota superioritat en quantitat o en qualitat) lligat a l'adjectiu "tradicional", ja que aquest *més tradicionals de Benicarló* no s'ajusta a la realitat.
3. El mussol en cap moment ha tingut cap ànim advers cap l'emissora Ser-Maestrat, ni molt menys contra els seus presentadors/es.
4. El mussol, malgrat el seu anonimat per a vosté, sempre ha mantingut una bona relació de col·laboració amb els diferents locutors/es de Ser Maestrat, com abans amb Antena-3 Radio.
5. El mussol sí que s'ha sentit ofès en el seu ego animal, quan vosté, també per des-piste no intencionat supose, reiteradament el confon amb un congènere de les rapinyaires: el Duc. Ara bé, el mussol entén que això romés és conseqüència que molts humans no saben diferenciar el Duc (buho) amb el mussol (muchuelo).
6. Per finalitzar dir-li que el mussol, malgrat que el seu habitat són les branques dels arbres i altres indrets del nostre medi ambient, també ja és tradicional en les redaccions de revistes con *La Veu* o abans el *Benicarló Crònica*.

EL MUSSOL ANÒNIM

Més problemes per al PP: els sindicats impugnen els pressupostos

L'alcalde, quan va jurar el seu càrrec, no es devia imaginar els problemes que li esperaven

REDACCIÓ

Els tres sindicats majoritaris a l'Ajuntament, CSIF, CCOO i UGT, han impugat els pressupostos municipals de l'any 1996. *La Veu* ha parlat amb els seus representants perquè ens expliquen els motius i les repercussions de la seua decisió i, com poques vegades sol passar, els sindicats estan d'acord i actuen conjuntament per fer respectar els drets dels seus afiliats.

Segons aquests representants sindicals el motiu que els ha fet decidir la impugnació és que "s'han aprovat els pressupostos sense que la corporació haja seguit les pautes que marca la normativa vigent, és a dir, sense negociar amb els representants sindicals les ofertes públiques anuals i una sèrie de qüestions que s'han de negociar amb els sindicats i ho han passat per alt, obviant-nos, aproven el pressupost. Per tant els tres sindicats hem decidit impugnar el pressupost municipal".

El mecanisme que s'ha seguit per fer efectiva la impugnació és el següent: en primer lloc la direcció dels sindicats, des de Castelló, presenta la impugnació dins el termini que marca la llei, els pressupostos

queden immediatament paralyzats en espera que l'alcalde convoque un ple extraordinari per analitzar la impugnació i el ple decidisca que es fa amb aquesta impugnació, si es desestima o no. La impugnació també es presenta per via administrativa, això significa que es paralyzen els pressupostos i es podria arribar a presentar davant els tribunals del contenciós administratiu si els serveis jurídics ho troben viable

L'actual corporació està passant dels sindicats i dels seus representants, està fent el que li dóna la gana. Tota la normativa que regula les relacions entre funcionaris i equip de govern, aquest l'està incomplint

També hi ha unes altres qüestions de rerafons, tant o més importants que les irregularitats en l'elaboració dels pressupostos, que han impulsat els sindicats a prendre mesures tan dràstiques, "com són l'incompliment de convenis i que l'actual corporació està passant dels sindicats i dels seus representants, està fent el que li dóna la gana. Tota la normativa que regula les relacions entre funcionaris i equip de govern, aquest l'està incomplint. Aquest problema dura ja cinc anys i ara ha arribat a un punt en què la gent està cabrejada, perquè els incompliments i les burles han arribat a un punt que no estem disposats a tolerar".

Els representants sindicals han tingut contactes amb els partits de l'oposició per tractar diferents punts, "fa cinc anys que no s'acompleix el conveni col·lectiu, l'actual legislatura és igual que l'anterior, i l'oposició entén que tenim raó els treballadors perquè quan es firma un acord s'ha d'acomplir i l'únic que reclamem és que complisquen l'acord".

En definitiva, malestar molt profund en la relació entre el personal de l'Ajuntament i l'equip de govern del PP, que serà molt difícil de solucionar si tots, representants sindicals i polítics populars no s'asseuen a dialogar.

Els municipals podrien denunciar l'alcalde per abús d'autoritat

REDACCIÓ

Encara més problemes per al sr. Jaime Mundo, en aquest cas amb la policia municipal de la ciutat. Des de ja fa un temps, els municipals es vénen negant a fer hores extraordinàries per tots els incompliments del conveni col·lectiu, i només s'acompleix amb la jornada de treball normal.

L'alcalde ha tret un decret d'alcaldia obligant-los a prestar hores extraordinàries i aquesta decisió de la primera autoritat encara caldeja més l'ambient a l'Ajuntament.

"Nosaltres impugnam aquesta decisió de l'alcalde (obligar-los a fer hores extraordinàries per decret d'alcaldia) i presentarem denúncia, en un principi davant el contenciós administratiu i, si els serveis jurídics sindicals entenen que hi ha un abús d'autoritat, presentarem denúncia també davant del jutjat de guàrdia"

Un dels representants sindicals del policia ens ha explicat les mesures que duran endavant per intentar desbloquejar aquesta situació, cada vegada més insostenible: "Nosaltres impugnam aquesta decisió de l'alcalde i presentarem denúncia en un principi davant el contenciós administratiu i si els serveis jurídics sindicals entenen que hi ha un abús d'autoritat presentarem denúncia també davant del jutjat de guàrdia".

Sant Vicent Ferrer (3)

Complint amb les nostres promeses, ací teniu aquesta magnífica estampa de sant Vicent Ferrer, obra de Josep Maria Nuet i Martí. Al revers d'aquesta trobareu la biografia del nostre patró i una oració al sant

Benicarló, seu del campionat autonòmic de gimnàstica rítmica

REDACCIÓ

Demà, dissabte 11 de maig Benicarló serà la seu del Campionat Autonòmic Individual de Gimnàstica Rítmica, així doncs, tot el País Valencià tindrà posats els seus ulls en la nostra ciutat i en els esdeveniments que ocorreran al nostre pavelló poliesportiu.

Demà dissabte, tot el País Valencià tindrà posats els seus ulls en la nostra ciutat i en els esdeveniments que ocorreran al nostre pavelló poliesportiu

La cita serà pel matí de 10,00h. a 13,30h. i al vespre de 16,00h. a 20,00h. Els aficionats a aquest esport tindran a més de la possibilitat de veure les millors gimnastes valencianes, de gaudir amb l'exhibició amb què ens delectarà l'equip nacional junior de gimnàstica rítmica

Els aficionats podran veure les millors gimnastes valencianes i espanyoles

Aquest important esdeveniment es realitzarà a Benicarló gràcies a la col·laboració inestimable dels responsables del Club Mabel de la nostra ciutat, que darrerament està aportant a la gimnàstica rítmica valenciana i espanyola grans esportistes que s'han format en aquest club.

No hi ha excusa, tots els benicarlandos haurien d'anar a aquest acte i donar suport a les nostres gimnastes. I a més a més l'entrada és gratuïta.

EADENA
SER

MAESTRAT 106.2 F. M.

cristal - 1, s.l.

Alumínios

Perfianas

Cristales

Angel Gilabert Rodriguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 934 / 47 11 97

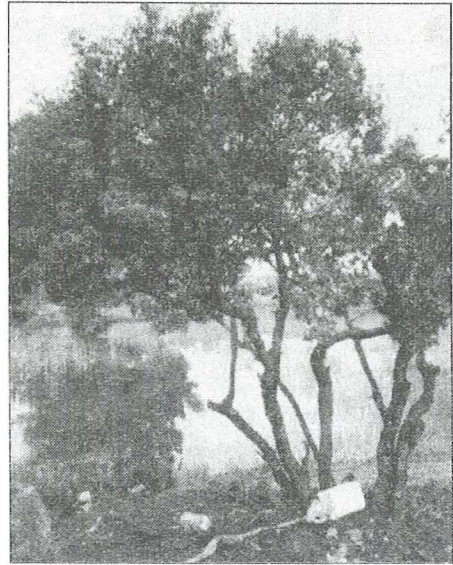
12200 BENICARLÓ (Castellón)

Foto denúncia

La merdeta de la basseta

Aquests dies festius vaig passejar pel terme i en arribar a la *Basseta del Bovalar* em vaig quedar sorprès i trist. Sorprès perquè hi havia moltíssima gent: parelles i famílies senceres gaudint d'un dels pocs llocs naturals que tenim a la nostra ciutat. I trist perquè sembla mentida que la gent siga tan marrana, i si no esteu d'acord amb mi, digueu-me com qualificaríeu a aquelles persones que, tenint uns contenidor a dos metres (i no exagero, el contenidor està a "tir d'esco-pinada" del pi), van deixar les deixalles del seu dinaret al costat d'un pinet on segurament van dinar.

No ho puc entendre perquè segurament un altre dia, potser ahir mateix per celebrar sant Gregori, pujaran i es queixaran dient que la basseta està bruta.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a la Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

Existeix?

A les acaballes de la passada legislatura d'una mateixa tongada es van aprovar els organismes autònoms de cultura i de mitjans de comunicació. Ara bé, després d'un any des de la seua aprovació per unanimitat, només s'ha constituït orgànicament el de cultura, que poc a poc va assumint la seua tasca de la promoció cultural de la ciutat. En canvi el segon organisme està sotmès a una espessa boira que fa que a hores d'ara ningú sàpiga a ciència certa si realment està o no constituït, i per tant si veritablement està assumida o no la seua funció de coordinar i gestionar els mitjans de comunicació municipal: el BIM i la Ràdio Municipal L'ONA.

Ningú sap a ciència certa si realment està o no constituït l'organisme de mitjans de comunicació

Aquest fet demostra un cop més el nul interès de l'equip de govern municipal per garantir l'eficiència i el bon funcionament dels mass medià que una ciutat com Benicarló necessita: un butlletí d'informació municipal obert, atractiu i profitós; una ràdio pública plural, participativa i amb continguts i personalitat pròpia; i també una televisió local, en fil o sense,

però que acoste la vida municipal en totes les seues facetes als ciutadans i ciutadanes.

Per això cal valorar com molt negatiu no només l'endarreriment en la constitució d'aquest organisme autònom, sinó també la manca de voluntat política del PP de solucionar d'una vegada la situació de precarietat i perillositat que la Ràdio Municipal de Benicarló està patint des de fa cinc anys, i més quan l'anterior regidor de cultura, el Sr. Patricio Cornelles, reiteradament assegurava, a preguntes de l'oposició, que aquest tema ja estava en vies de solució ràpida, però el temps ha passat i malgrat que ha plogut moltíssim les instal·lacions i l'organigrama d'aquest mitjà públic continuen com un avantprojecte mai realitzat.

Malgrat les promeses i paraules de bones intencions, el PP encara no s'ha decidit buscar i arreglar un nou lloc per als estudis de L'Ona,

És trist recordar que una ràdio municipal que va costar molt aconseguir l'autorització per al seu funcionament i on moltes persones han dedicat part del seu temps lliure per donar-li un contingut i una certa continuïtat amb un mínim de qualitat, hagen tingut que abandonar-la per manca d'interès dels polítics encarregats de vetllar per ella, i sobretot davant la seua incapacitat de buscar un espai més adient a l'actual, que com tothom sap l'edifici pateix d'"aluminosi", i que malgrat les promeses i paraules de bones inten-

cions encara el PP no s'ha decidit buscar i arreglar un nou lloc per als estudis de L'Ona, facilitant així la constitució d'un equip de persones encarregades de donar-li la qualitat, continuïtat, interès, pluralitat, participació, formació, normalització lingüística, etc que una ràdio municipal pot i ha d'oferir als radiooients.

Per això la manca de ganes d'apostar decididament per L'Ona per part del PP molesta encara més a aquelles persones que d'una manera o altra s'han interessat durant els últims anys per pervivència d'un mitjà de comunicació local radiofònic a través de l'elaboració de programes, la proposta de projectes, el seguiment polític... però que fins ara no ha tingut més que la reiterada promesa d'ubicar-se a un dels locals municipals de la Plaça de l'Ajuntament, i que segons remors finalment no podrà anar allí perquè el local predestinat ha estat cedit al bisbat de Tortosa a canvi de l'església del convent de Sant Francesc.

Realment si Benicarló no vol perdre l'oportunitat de gaudir d'una ràdio municipal, cal que tots exigim a l'equip de govern municipal que sense cap més dilació ni desídia, constituïska públicament l'organisme autònom de mitjans de comunicació municipals per tal que, ja que ells no son capaços de fer-ho, els membres d'aquest organisme treballen no només per a no perdre la llicència de funcionament de L'Ona per no tindre les instal·lacions adients, sinó també per dotar-la d'un organigrama que garantitze els objectius que una radio municipal ha de tindre com a servei públic..

Benicarló va celebrar sant Gregori

Alguns dels Amics de Sant Gregori

Foto Anuari Benicarló 1995

El dimecres per la nit els benicarlans vam començar la celebració del tan esperat dia de sant Gregori amb una revetlla popular als voltants de l'ermita del sant. Molts joves benicarlans van participar de la festa i van beure els ja tradicionals "cremaets" a més de deixar-se gran part dels seus diners en les *paraetes* dels firaires.

Però la festa gran es va viure ahir dijous, va començar ben de matí, a les 9,00h. La concentració de gent davant l'església de Sant Bertomeu buscant la tradicional *paperina de romer* va estar molt elevada, amb algunes carretes anti-

gues engalanades que donaven encara més lluïment a la romeria i enguany a més es va comptar amb la presència dels gegants de la ciutat Tolo i Mar, i per acabar d'arredonar la festa es va batejar després de la missa, un nou gegant, **Gori**, que va ser la xalera dels xiquets en llançar-se caramels, típic dels batejos.

Per acabar d'arredonar la festa es va batejar un nou gegant, **Gori**, que va ser la xalera dels xiquets en llançar-se caramels, típic dels batejos

Va sortir la romeria cap a l'ermita de

sant Gregori, moltíssimes van ser les persones que com una riuada humana anaven acompanyant la figura del sant fins que va arribar a la seua capella, on, a l'exterior, es va oficiar la santa missa en el seu honor.

En ella, el capellà va beneir, tal com mana la tradició, els camps, seguint el costum que se celebra cada any.

Després van començar els preparatius de les esperadíssimes paelles que tots els anys cuinen els Amics de Sant Gregori, que van servir més de quatre mil racions

Després van començar els preparatius de les esperadíssimes paelles que tots els anys cuinen els Amics de Sant Gregori, més de quatre mil racions es van servir a tots els assistents que de manera civilitzada i estoica van fer cua esperant que s'acabaren de fer. Finalment tots vam poder gaudir d'un bon plat de paella, que més d'un va repetir.

Després d'un bon repós per pair l'arròs i alguna arruixada que més d'un xiquet et donva amb les pistoletes d'aigua que venen els firaires, va arribar el vespre, i la romeria va tornar a desfilar cap a Benicarló, tornant el Sant al Temple de Sant Bertomeu, el seu lloc d'origen.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

- ✓ Un altre més. Fins quan haurem d'aguantar els ciutadans de Benicarló i Vinaròs la carretera N 340? Què no en tenen prou de morts, perquè se n'adonen els governants que amb l'alliberament del peatge de la A-7 guanyariem en vides humanes? Deu ser perquè ells no circulen per la general. Hipòcrites!!!
- ✓ Aquest és un missatge per als municipals de guàrdia del passat diumenge. Vull agrair-los el tracte que vaig rebre quan vaig anar a denunciar que m'havien trencat un vidre del cotxe per robar-me i tot van ser atencions i facilitats per part d'aquests senyors. Moltes gràcies per fer el vostre treball tan amablement!
- ✓ Vull felicitar a tot el poble perquè ja en som un més, un nou benicarlans viurà amb nosaltres a partir d'ara totes les nostres festes i tradicions: el nostre conciutadà GORI, el nou gegant de la ciutat.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

El cant coral a les comarques

Tres corals del Baix Llobregat, La Plana Baixa i Alta, junt a les de Benicarló van visitar la nostra ciutat el diumenge 5 de maig, per a realitzar el VIIé Cant a les Comarques. Durant tot el dia van estar acompanyats pels coralistes de casa nostra, a les paelles de Sant Gregori i en altres actes.

Tres corals del Baix Llobregat, La Plana Baixa i Alta, junt a les de Benicarló van visitar la nostra ciutat el diumenge 5 de maig, per a realitzar el VIIé Cant a les Comarques

La Coral Nova de Cornellà baix la direcció de Ferran Abril Adam, va interpretar al nostre Auditori, cinc obres, molt en la línia de la música popular catalana. Va tindre una actuació molt lluïda i aplaudida, dins dels esquemes musicals que podia abraçar, destacant del seu conjunt les veus de tenors baixos.

La Coral Kylix de Benicarló baix la direcció de Lluís Vallés, ens oferí també cinc obres, millorant en cada nova actuació i des-

tacant la enorme joventut dels seus components; molt efectiu el treball de Vallés que prepara als futurs coralistes, i cal animar els nois per veure si augmenten en quantitat.

El Centre d'Estudis Musicals d'Onda (CEMO) va interpretar quatre obres resultant d'una precisió bellíssima, la seua clara vocalització, ajustat ritme, i dinàmica musical; entre tres i cinc cursos de solfeig tots ells, ens recorda un dels millors cors que han passat per Benicarló. Ignacio Pejó amb una direcció molt elegant i amb domini i equilibri del seus joves cantaires en tot moment.

L'Orfeó Universitari de la Jaume I de Castelló amb quatre obres ens va sorprendre; obres amb decisió i força i amb un especial estil de frases tallades a cops de veu. Potser la poca quantitat de coralistes es va suplir amb una gran actuació de la sopra-

no en l'obra escandinava. El jove director Telmo Campos molt ficat en el cor, té un gran camp per a treballar amb aquest Orfeó de recent fundació.

La Coral Polifònica Benicarlanda ens va obsequiar amb una estrena, "El cant de les estacions" de R. Gagne, amb una melodia cargada de sensibilitat musical. El solista Alain amb una especial veu com en els millors espirituals negres, va agradar molt en el "Amén" de Hairstone. Menció apart el brillant acompanyament al piano de Lluís Vallés en les dues obres finals, sobretot en "Exode" de Gold, amb notes llargues i amples aconseguint la Coral una gran interpretació d'un musical ple de simbolisme. Josvi Arnau, director, va polir una actuació per aquest aplec, molt rodona destacant el treball de matisació i aconseguint uns plans sonors, que van arrancar forts aplaudiments del públic.

El cant comú de tots els cors, va ser *Blue Moon* de Rodgers, dirigit per Josvi Arnau, perfecte i brillantíssim amb 200 veus a l'escenari, que va culminar amb un aplec coral de gran qualitat dins del XVI Cicle de Primavera.

MINISTRIL

REGIO

de divendres a dilluns

• **Un asunto privado**

portem *La Veu* cantant

estudio

Amé

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

SENSE CRITERIS CLARS!

Davant la composició del nou govern a l'estat espanyol, el mussol s'ha alegrat que per fi un partit haja apostat per la defensa i conservació del patrimoni natural, creant el Ministeri de Medi Ambient amb una ministra designada no només per nom sinó també per currículum, per experiència política, tradició democràtica...

Per això el mussol confia que un dels primers actes de la sra. Isabel Tocino siga lliurar unes quantes normes de comportaments mediambientals als càrrecs públics de l'administració central, perifèrica, autonòmica, provincial, municipal per tal que els seus companys de partit, i també de l'oposició, tot d'una s'assabenten de la importància que té tot allò relacionat amb el medi natural.

El mussol, malgrat que no confia massa amb la tasca d'aquest ministeri i més si és té en compte que a les administracions governades pel PP l'aposta ambiental brilla per la seua absència, al menys encara manté l'esperança que per fi l'aurèola que se li vol donar a aquesta

nova cartera ministerial servirà per a solucionar tot d'una la manca de criteris que els populars tenen a Benicarló en quant a la ubicació dels contenidors per a la recollida selectiva tant de vidre com de paper.

El mussol entén que per motiu d'una processó, una festa, una carrera, etc s'ha de canviar provisionalment de lloc algun contenidor, però no comprén com el responsable de la brigada municipal no es preocupa després de donar les ordres adients per retornar-los al seu lloc

Des de fa temps el mussol ha vingut denunciant aquesta manca de sensibilitat per part del govern municipal a l'hora de definir clarament on s'han d'instal·lar aquests contenidors (*La Veu* números 14 i 30), així des de fa mesos alguns d'ells van vagant com ànimes en pena per la ciutat o tenen que suportar el càstig de no ser bui-

ats periòdicament. Però últimament sembla que ja hi ha una raó per aquests canvis: potenciar el mercat públic facilitant als humans que al mateix temps que hi van a comprar puguen deixar els seus materials reciclables.

El mussol entén que per motiu d'una processó, una festa, una carrera, etc s'ha de canviar provisionalment de lloc un d'aquests contenidors, però no comprén com el responsable de la brigada municipal no es preocupa després de donar les ordres adients per tal de retornar aquest contenidor al seu lloc, i no com ara que a la zona del Mercat hi ha tres contenidors per a vidre i dos per a paper com si totes les persones conscienciades haurien de estar al caprici d'una persona que sense cap criteri ordena aquest canvi sense més, i fins i tot segurament sense consultar al regidor de medi ambient de la ciutat.

Per això ara que els militants populars d'ací tenen un Ministeri de Medi Ambient amb el que farda la seua voluntat mediambiental, el mussol creu que poc a poc també aniran patint una transformació ecologista de debò i per fi no caldrà incidir mai més amb l'actual desgavell dels contenidors.

La Veu de Benicarló

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

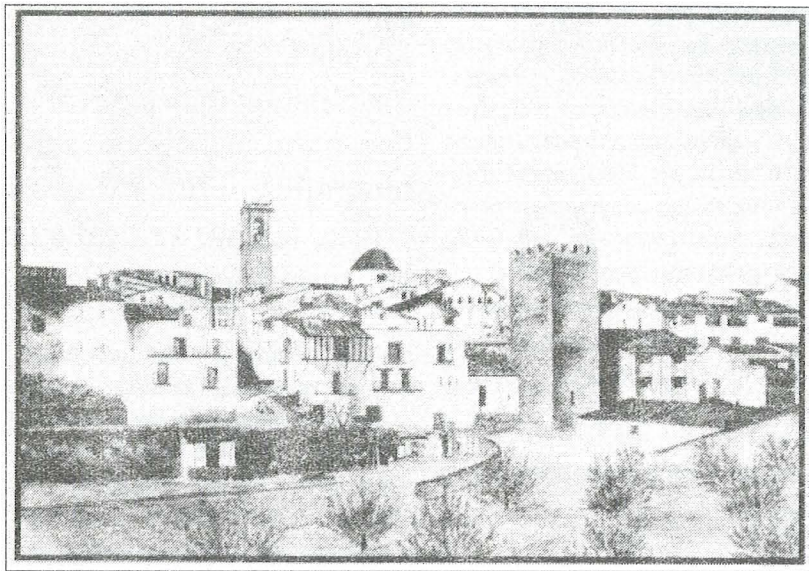
BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

Inauguració del VII Concurs de pintura i dibuix "Vicente Giner"

REDACCIÓ

Organitzat per l'Institut de Batxillerat de Benicarló, del 15 al 21 de maig de 1996 es realitzarà l'exposició del VII Concurs de dibuix i pintura *Vicente Giner*, a la Caixa Rural Sant Isidre de Benicarló. Els patrocinadors d'aquest concurs d'enguany són: Ajuntament de Benicarló, Ajuntament d'Alcalà de Xivert, Associació de pares d'alumnes de l'IB de Benicarló, Caixa Rural sant Isidre de Benicarló, Bancaixa, Centre d'Estudis del Maestrat i Grafisa S.L.

Aquest concurs estableix dos nivells de participació, un nivell A per a participants entre 15 i 19 anys i un nivell B per a participants entre 11 i 14 anys. Els temes versaran sobre les formes, figures i els paisatges del Maestrat i els premis per a cada categoria seran:

Nivell A:

1r. premi: 50.000 pta
2n. premi: 25.000 pta
Accèssit: 10.000 pta

Nivell B:

1r. premi: 25.000 pta.
2n premi: 15.000 pta.
Accèssit: 5.000 pta

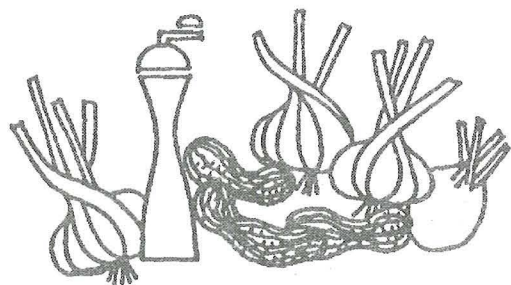
El lliurament del premis es realitzarà a l'acte d'inauguració de l'exposició que es farà al saló d'actes de la Caixa Rural el dia 15 a les 20,00h.

Aprofitant l'acte d'inauguració es realitzarà una conferència a càrrec del doctor Antonio Gascó que versarà sobre la figura de Goya.

lo racó del coc la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

Xanfaina amb ous

Aquest plat tan senzill es reclou en la memòria d'uniques infanteses marcades per l'alimentació rural feta amb pocs mitjans, però amb bones matèries primeres. Era el temps on la previsió i elaboració de menús encara no s'havia assajat i a les cases en apropar-se l'hora dels menjars la mare tirava mà del rebost i la carnera perquè sempre hi havia què rascar.

A les cases, en apropar-se l'hora dels menjars, la mare tirava mà del rebost i la carnera perquè sempre hi havia què rascar.

Agafarem una paella amb la grandària adient al nombre de comensals i sofregirem a foc baix ceba picada i pebrot vermell tallat també ben menut. Quan aquest preparat siga cuit, hi podem afegir les verdures de temporada que considerem apropiades. Podem triar carbasses, albergínies, o qualsevol que lligue bé amb la ceba i el pebrot. Després hi afegirem la tomata per donar-li consistència al plat. Trobarem el punt de sal, per quan la xanfaina siga cuita, però sucosa, esclafar uns ous dins de la paella i remourem sense parar dintre la xanfaina fins que l'ou siga cuit.

Podem afegir a la xanfaina les verdures de temporada que considerem apropiades. Podem triar carbasses, albergínies, o qualsevol que lligue bé amb la ceba i el pebrot.

I aquest és tot el gran secret d'un dels plats més saborosos que aquesta ment recorda. Que vaja de gust per acompanyar carns. Si hi ha bon vi millor, que l'ànima sempre agraeix que el cos siga elegant.

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Els diaris i el temps

En el dia que escric aquest article, el diari "El País" fa vint anys, fa només dotze dies també complia vint anys el diari "Avui". L'un i l'altre són segurament els dos diaris que més he llegit, és més, penso que amb ells vaig començar a llegir diaris d'una manera habitual.

Portar *El País* o l'*Avui* sota el braç en aquell temps suposava un cert compromís ideològic. Després no sempre he compartit els seus punts de vista, però sempre he tornat a les seues pàgines

Els dos van sorgir en un moment d'il·lusió i incertesa, en un moment en què s'albirava el canvi polític i els dos rotatius apostaven per la democràcia. A l'editorial del primer número de "El País" podíem llegir que naixia "al amparo de una convicción irremunciabilmente democrática" i al de l'"Avui" s'afirmava que s'anava "vers una societat nostra més catalana i més democrática". Portar-los sota el braç en aquell temps suposava un cert compromís ideològic. Després no sempre he compartit els seus punts de vista i moltes vegades he estat en total desacord, però sempre he tornat a les seues pàgines.

"El País" i l'"Avui" van sorgir en un moment d'il·lusió i incertesa, en un moment en què s'albirava el canvi polític i els dos rotatius apostaven per la democràcia

"El País" ha commemorat l'efemèride amb un enorme patracol on ens presenta l'evolució de la societat en aquests vint anys, i he tingut una estranya sensació, d'una banda alguns fets als quals es fa referència tinc la impressió que van passar ahir, mentre que d'altres van passar en la prehistòria. Penso com diu aquell conegut tango "que veinte años no son nada" i canto com Serrat "fa vint anys que tenim vint anys i encara enim l'ànima forta".

llibres

JOSEP M. SAN ABDON

Misteri i erudició

NÈSTOR LUJÁN.(1996).

Els fantasmes del Trianon.

Bromera - Columna. Alzira.

"Els fantasmes del Trianon" la novel·la amb que Nèstor Luján va ser guardonat amb el Premi Sant Jordi 1995, pocs dies abans del seu traspàs, està estructurada amb una sèrie de capítols que recorren en uns temps diferents, però relacionats entre si; 1789, la reina Mª Antonieta viu amb preocupació els esdeveniments revolucionaris a França; 1901, a dues dames angleses se'ls apareix Mª Antonieta als jardins del Trianon i escriuen un llibre; 1951, altres dues dames angleses que coneixen els esdeveniments, volen veure si cinquanta anys després es repeteixen els fets.

La clau de la novel·la la donen les tres cites que encapçalen el llibre; en una es fa referència a la gernació d'éssers morts que ens envolten i tracten d'atraure la nostra atenció, l'altra a una reina que plora, i la tercera fa referència a un jardí

Penso que la clau de la novel·la la donen les tres cites que encapçalen el llibre; en una es fa referència a la gernació d'éssers morts que ens envolten i tracten d'atraure la nostra atenció, l'altra a una reina que plora, i la tercera fa referència a un jardí. Són tres dels temes que s'aborden al llibre, el món dels fantasmes, els dies previs a la mort de Mª Antonieta i els jardins de Versalles. Mitjançant una família anglesa, mig erudita, mig decadent, Nèstor Luján ens farà viatjar per aquests tres espais; el món dels fantasmes, presentant-nos tot un catàleg de fantasmes anglesos i ens portarà d'excursió pels jardins de Versalles a la recerca del fantasma de Mª Antonieta una reina trista que a la vegada veurà com fantasmes les persones que van buscant-la.

L'escriptor barceloní sap crear molt bé tant els personatges com els

ambients. Els personatges anglesos que hi apareixen pot ser responen al tòpic de l'aristòcrata anglès, però el novel·lista els sap descriure amb tot luxe de detalls, fins al punt que ben bé es podria dibuixar un retrat; el mateix podríem dir dels ambients, sobretot dels cafès i restaurants anglesos i francesos.

Nèstor Luján fa gala d'una gran erudició, ja siga real o fictícia i ens aporta una gran quantitat de dades de tot allò que narra. Al llibre trobem biografies; crítica literària, crítica teatral, crítica musical, o saviesa gastronòmica.

Nèstor Luján fa gala d'una gran erudició, ja siga real o fictícia i ens aporta una gran quantitat de dades de tot allò que narra. Al llibre trobem biografies, les de Jean Cocteau, Sir Arthur Conan Doyle i William Butler Yeats; crítica literària, sobre l'obra d'aquests escriptors; crítica teatral, la d'una estrena d'Otel·lo a càrrec d'Orson Welles; crítica musical, una representació de "Boris Goudonov" de Mussorsky; o saviesa gastronòmica, els menús dels menjars són sempre perfectament descrits i acompanyats de les begudes més adients.

Sovint Nèstor Luján reflecteix la seua idiosincràsia, que coneixem per entrevistes i articles en la premsa, amb comentaris com aquests de la veu narrativa que podria signar el propi Luján persona: "Crec que l'havà és el darrer refugi de l'aristocràcia" o "Molt sovint penso que el turisme és una indústria diabòlica que consisteix a transportar gent que estarien millor a casa seva a un lloc on segur que estarien millor sense ells."

"Els fantasmes del Trianon" és una novel·la que fa honor al premi que ha guanyat i que podríem concloure dient de l'autor allò que diu un personatge del llibre: "Només un home que estima dues coses importantíssimes, la història i la cuina, podia organitzar aquesta delícia."

la nostra botànica

JMASCLANS

Salenca dels Pirineus (*Salix pyrenaica*)

Arbust baix, d'uns 2-5 dm d'alçària. Fulles amb nervis ressaltats; al principi molt peludes, amb pèls llargs i sedosos; finalment més o menys depilades, però sempre amb una renglera de pèls a tot el marge; limbe ovat o el·líptic, d'uns 2-3 cm de llargada, agut o obtús, freqüentment arrodonit a la base. Florida: juny i juliol.

Es troba a les clarianes dels boscos subalpïns, només al Principat, al país Andorrà i a la Catalunya francesa. Exclúsiu dels Pirineus.

llibres

La gran aventura de reciclar

Editorial cruïlla

Què passa amb les llaunes de beguda i les revistes després de llençar-les al contenidor? Fixa't en què lences i descobreix els trucs del reciclatge.

Participa en la gran aventura de reciclar paper, plàstic, vidre, metall i teixits! Fes girar les rodes, estira les llengüetes i obre les finestres que hi ha a cada pàgina del llibre i descobriràs el secret de com convertir les coses velles en noves. Observa també quin procés se segueix amb cada producte i esbrina de quina manera el reciclatge contribueix a la conservació del medi ambient.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Un dia més

El mercat mundial es basa en l'intercanvi desigual de primeres matèries del Sud, per productes manufacturats del Nord. Aquest comerç està monopolitzat per empreses multinacionals a preus determinats per les borses de Nova York o Londres. Mentre el comerç internacional segueix aquesta línia, els habitants del Sud mai podran eixir de la seua misèria.

Aquesta evidència se'ns escapa de les mans i ens sentim impotents en veure les seues conseqüències. És per aquest motiu que diverses organitzacions d'ajuda a l'anomenat tercer món, estableixen els fonaments per a crear un comerç alternatiu que no es basara en la pobresa del Sud, sinó en el seu desenvolupament.

En aquest sentit el comerç i l'intercanvi cultural s'ajuntaren amb la solidaritat necessària per a superar els errors comesos per tans anys de relacions desiguals.

En la majoria de països del Nord s'ha consolidat el comerç solidari

Després de tres dècades treballant en la marginalitat i la incomprensió, en la majoria de països del Nord s'ha consolidat aquest comerç solidari. Però les organitzacions europees que el promouen van més enllà i pretenen que el consum de productes solidaris deixi de ser una cosa simbòlica per a convertir-se en una realitat quotidiana.

Amb aquest propòsit han organitzat el dia europeu del comerç just, que vol ser una plataforma per a informar als ciutadans del que implica aquesta altra manera de comerciar, alhora que servisca també per a exigir a l'administració europea unes relacions més equitatives amb els països de fora de la Unió.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT

Benicarló 47 17 08

Vinaròs 40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló 47 17 08

Vinaròs 40 07 68

de diumenge a diumenge

↳ Ana José Cancio

No passa res

El Benicarló va sortir "severament" derrotat del camp del Mislata (2 - 0). El resultat dona a entendre una superioritat dels valencians que, en realitat, no va existir sobre el terreny de joc. O això m'han dit, vaja.

La Veu, en un desplegament de mitjans sense precedents, ha pogut comparar, aquesta setmana, amb la col·laboració d'una seguidora perenne del Benicarló. Es tracta d'una corresponent gens neutral i sí força apassionada, entranyable i estimada per tots, **Rosita Burriel (la de Pablo)**.

Rosita, la holligan número u del nostre equip, restava al·lucinada del bon comportament del públic mislatenc. Ressentida com estava de Sogorb, a la dona li va semblar increïble trobar-se una gent que es limités a posar-se amb l'àrbitre i no amb els seguidors visitants.

Malgrat tot, es va caure amb dignitat, donant espectacle i deixant plenament justificat el lloc que ocupa a la classificació.

M'ha contat que al primer minut León va encaixar un gol que va deixar gelada tota l'expedició benicarlanda. Com diuen els tòpics futbolers, "un gerro d'aigua freda". Però l'esquadra de Ferrer no es va acollonir i, ben al contrari, es va llençar avant frenèticament. Als vint minuts es va produir la jugada xarlotesca del partit, la de rigor. En un atac benicarlando, un defensa local li pega manotada a la pilota al bellmig de l'àrea gran; l'àrbitre, a dos metres, no dubta gens i assenyala allò que s'anomena el punt fatídic. Com a conseqüència d'aquesta acció es produeix un embogiment general de jugadors i públic de Mislata. L'home del xiulet consulta un linier i acaba donant córner. La feblesa arbitral va ser rebuda amb signes de desesperació benicarlanda i amb grans mostres de joia i fotesa (especialment fotesa) per part dels seguidors mislatencs. No passa

res; el cos ja el tenim prou acostumat a coses d'aquestes.

Segons Rosita, el Benicarló va insistir i, Adell (dues vegades) i Lucas, van malbaratar ocasions d'aquelles que no convé fallar mai.

Malgrat tot, es va caure amb dignitat, donant espectacle i deixant plenament justificat el lloc que ocupa a la classificació. Aquesta derrota no ha de deixar rastre als homes de Ferrer car jugar la promoció o no depén únicament i exclusiva d'ells, de que guanyen els tres (potser amb dos n'hi haurà prou) propers partits.

Diumenge vinent la cita és al Municipal de la Carxofa, contra el Vallbonenc, a les cinc trenta. Els de la Pobla ja estan matemàticament salvats i és de suposar que vindran relaxats

Diumenge vinent la cita és al Municipal de la Carxofa, contra el Vallbonenc, a les cinc trenta. Els de la Pobla ja estan matemàticament salvats i és de suposar que vindran relaxats, a passar l'estona (no home, no, no siga malpensat que jo sé a ciència certa que els jugadors d'aquest equip mai no acceptarien una prima per guanyar). Així que, compte, perquè aquests partits s'han de jugar i cal posar-hi els cinc sentits.

Durant la setmana Alberto Ferrer ha fet alguna teràpia de grup i ha estat moltes hores parlant amb els seus jugadors. L'única baixa previsible serà la de Josemi, lesionat.

A la setmana següent, el Benicarló es jugarà el noranta per cent del seu ser o no ser a l'Estadi del Fornàs, el camp de l'Acero-B. Si es guanya la classificació per a la promoció estarà pràcticament assegurada tot i que amb un empat ja anem servits, ja...

EXCUSA OFICIAL DE LA SETMANA.- És que aquest diumenge tinc una comunió i...

en off side

↳ Astrea

Oda
a mi terruco

Benicarló, ciudad acogedora y simpática. Tus calles y plazas rezuman y exhuman sabor levantino. Son tus palmeras y tus playas ambrosía que destila felicidad. ¡Felicidad! Mi "terreta", mi patria chica, mi alegría primera, mi amor.

Benicarló, sol, playa, aire limpio, límpidas aguas y cristalino mar, arena donde lamen las olas de nuestro salado piélagos. Azul azulado de nuestra señera.

Benicarló, olor a pólvora. Olor a geranio y azahar, azucena y jazmín. Olor a amor. Olor a tierra trabajada con el sudor de tus aguerridos labriegos. Olor a industria potente, a esfuerzo empresarial. Olor a mar, a fresco pescado, a brisa mediterránea.

Benicarló, población del Bajo Maestrazgo. Mi población. Lugar de generosas y dóciles gentes, abiertas, agradecidas y sumisas. Carácter moruno, de arabescos ribeteados por iberos, griegos, fenicios y cartagineses. Crisol de culturas milenarias.

Benicarló, ciudad mística. Recogimiento y fervor. Acentuadamente religiosa eres tú. Calor humano, sentimiento popular y clamor divino. Silencios de amor, de paz. Saeta desgarrada. Sembrada de fe y solidaridad al paso de cada paso.

Benicarló, ciudad asociativa. Grupos de gentes que se unen para fines recreativos, festivos y/o lúdicos. Voluntades en conexión. Destinos compartidos. Unidad de acción. Convergencia de caminos, canales y puertos.

Benicarló, ciudad deportista. "Corpore sano". Cuerpos sanos, gráciles, robustos. Espíritus sencillos. Almas que cultivan su salud desarrolando sus humanidades. "lo importante no es ganar, sino participar". Dar siempre la mano al rival. Deporte y amistad.

Benicarló, ciudad agradecida. Sabes siempre de dónde te viene todo. Sabes siempre a quién debes lo que eres. Nunca olvidas tus raíces. Siempre ponderas tus alabanzas.

Benicarló unánime. No dudas. No titubeas. Tus afirmaciones no tienen discrepancias. No hay voces discordantes. Benicarló a una.

Benicarló, SIEMPRE, Benicarló SEMPRE.

bàsquet

El Mobil Record fa el ridícul a Saragossa

✍️ ALEX GOZALBO BELTRAN

Fotografia d'arxiu:
el Mobil Record en els seus bons temps

aquesta ocasió el Benicarló va perdre a Saragossa enfront l'Olivar sense ni tan sols arribar als 40 punts.

En aquesta ocasió el Benicarló va perdre a Saragossa enfront l'Olivar sense ni tan sols arribar als 40 punts

La ratxa de derrotes és tan gran que ja no es poden excusar en la important baixa de Merche. No és suficient. Les jugadores estan totalment desmotivades (aquesta setmana tan sols han entrenat una dia).

Cal invertir els diners en fitxar alguna jugadora de qualitat que pugui ressuscitar la moral de les locals

Paradoxalment, el club viu un dels seus millors moments econòmics de la història. Ara cal invertir els diners en fitxar alguna jugadora de qualitat que pugui ressuscitar la moral de les locals. El retorn de Merche podria ser una opció però no és l'única. Amb la butxaca plena el mercat és prou interessant.

El final d'aquesta època no serà com tots l'havíem somniat però almenys confiïm en aconseguir la darrera victòria

Aquest diumenge el Mobil Record Benicarló s'acomiada de la primera divisió nacional amb l'últim partit de la temporada. Possiblement hi haurà poc públic. És comprensible. El punt i final d'aquesta època gloriosa no serà com tots l'havíem somniat però almenys confiïm (i resem) en aconseguir la darrera victòria. Seria com empassar-se un caramel dolç després d'un dinars amarg. Poca cosa, però ens ajudaria a llevar-nos el mal sabor de boca.

La temporada del Mobil Record Benicarló s'està convertint en un malson. Els aficionats comproven totes les setmanes les jornades que queden per acabar aquesta agonia. En

futbol sala

Gran actuación del juvenil BEYSO/ALFS

✍️ JOAN BEL

La lliga de 1ª B Nacional terminò ya con una gran actuación del equipo de Benicarló, el Proyastec/ALFS Benicarló, que consiguió una luchada tercera plaza. El equipo tiene aspiraciones de subir la temporada próxima a 1ª A Nacional, ya que el segundo clasificado, el Autorreal, no tiene claro si va a ejercer su derecho de ocupar la susodicha plaza.

El juvenil BEYSO/ALFS Benicarló está haciendo una gran actuación en la liga provincial juvenil

Pero a partir de ahora y durante las siguientes semanas hablaremos de un filial, el equipo juvenil BEYSO/ALFS

Benicarló que está haciendo una gran actuación en la liga provincial juvenil.

Tras quedar cuartos clasificados de su grupo para competir en la fase por el título de liga consiguieron una plaza en uno de los dos grupos, de cuatro equipos cada uno. De todos los partidos que jugaron en esta fase salieron victoriosos menos en uno, y quedaron primeros de grupo a seis puntos de diferencia del segundo clasificado. Debido a esta actuación se clasificaron para las primeras semifinales por el título, y decimos primeras porque en la siguiente ronda bajarán dos equipos más que están jugando en la autonómica y se disputarán otras semifinales. La semana pasada disputaron el primer partido de estas semifinales contra el Mobles Rei En Jaume y salieron victoriosos de la disputa

con un marcador favorable de 4-2. El partido fue dominado claramente por el equipo de Benicarló, y aunque el encuentro no fue tan fácil como se esperaba no tuvieron problemas para ganar.

El equipo de Benicarló empezó adelantándose en el marcador por 2-0, un momento antes de que terminara el primer periodo. Pero debido a la confianza que tenían los de Benicarló en que el partido estaba solucionado, un minuto antes de llegar al descanso el equipo visitante consiguió hacer subir el empate en el electrónico. Pero en la segunda parte dos goles más realizados por el BEYSO consiguieron conjurar el susto.

Esta semana se disputa el segundo partido de estas semifinales, por supuesto contra el mismo equipo, en Villarreal.

la claca

Un món diferent

↳ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Jo visc en un món diferent. Habito en una utopia en què la gent gaudeix l'esport. Sense tensions ni pressions. Amb passió.

En aquest món meu les úniques faltes que es produeixen són d'ortografia i les targetes que porten els àrbitres a la butxaca s'on felicitacions de Nadal

En aquest món no fa falta posar en dubte el segon cognom dels àrbitres per justificar la derrota. Us asseguro que no sempre guanya el millor, encara que aquell que perd no és mai el pitjor.

La sentència "Bosman" no té cap importància ja que ací ja fa temps que l'esport no entén de races ni de nacionali-

tats. Tots som esportistes. A més tampoc fa distincions de sexe. Les xiques no juguen com els xics però els xics tampoc juguen com les xiques. Són parts d'un mateix tot.

L'esportivitat és total. Les úniques faltes que es produeixen són d'ortografia i les targetes que porten els àrbitres a la butxaca s'on felicitacions de Nadal.

La premsa no existeix. Ningú compra els diaris, ja que tots es desplacen a les instal·lacions esportives per veure l'espectacle

Allò important no és guanyar. Ni tan sols participar. Tots som importants sense haver de fer res per demostrar-ho. No necessitem provar que som esportistes

però ho fem constantment.

La premsa no existeix. Ningú compra els diaris, ja que tots es desplacen a les instal·lacions esportives per veure l'espectacle personalment i formar-se les seues pròpies opinions.

Allò important no és guanyar. Ni tan sols participar.

Sí, és un somni però, per favor, no em desperteu.

L'estaca

La Federació d'Handbol que ha jugat fins l'últim moment amb les aspiracions de muntar de categoria del Benicarló. Seguim estant massa al nord del sud. Esperem i no desesperem.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a *La Veu*
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580 - BENICARLÓ
(CASTELLÓN)

La Veu
el setmanari
no n'hi ha
d'altre

Golosinas Melanie

DETALLES:

- Bodas
- Comuniones
- Bautizos
- Bolsas para cumpleaños
- Variedad en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

Passa La Veu

MOT ENCREUAT Núm. 37 • per Tísner

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

HORITZONTALS:

1. "Una flor no fa ...". A. 2. Comunes. Moviment per l'Objecció de Consciència. 3. Ornament. Hi ha qui li agrada embolicar-la. 4. Poden ser jurídiques, de Castelló... Dit parlant. 5. E. Aliment obtingut per fermentació làctica de la llet. Riu italià. 6. Déu egipci. Títol que reben els monjos del budisme tibetà. Pot ser directe, al plat, indirecte, de coloms... 7. Home que escomet algú obligant-lo a donar el que hom li demana. A. 8. Cap vegada. I. A l'inrevés, discoteca peniscolana. 9. Establiments d'articles de primera necessitat on els consumidors poden adquirir-los amb més economia que a les botigues. 10. Tel de la llet. Peus d'ànec. 11. Persones tingudes per inútils, que només molesten. Encara que siga porro no te'l fumes.

VERTICALS:

1. Sense afectació. 2. Element químic gasos de símbol Rn. Donar la primera escomesa. 3. Vori. Riure, rialles. 4. *Li diu coses* a algú. Qui en té és perspicax. 5. Sacrifici voluntari de si mateix amb finalitat altruista. T. 6. Versió Original. Addició. Rajola. 7. Llevant. Disposats com els rajos d'una roda. 8. R. Eructe. Trie. 9. És el que necessites? No gens alegre. 10. Mamífer remugant de la família dels giráfids. Segons Tísner, article de primera necessitat. 11. Sufocat, enardit. Podria haver estat alta però aquesta és limitada.

Solucions de l'anterior:

Horitzontals: 1. Coixins. Pe 2. Oprimi. Per 3. L. Rupestre 4. L. Alero. St. 5. Obcecació 6. Cuitada. No 7. Afo. Barrar 8. Donul. Rels 9. Ena. Enigma 10. Sales. Mier 11. D. V. Sarna 12. Tapaforats
Verticals: 1. Collocades. T 2. Op. Bufonada 3. Irracional. P 4. Xiulet. U. Eva 5. Impecables. F 6. Nierada. N. So 7. S. Socarrimar 8. Pt. I. Regira 9. Personalment 10. Eret. Orsaras

AGENDA CULTURAL

XVIÉ CICLE DE CONCERTS DE PRIMAVERA 96

- * Dissabte 11 de maig, a les 20,00h. a l'auditori municipal: **Concert d'oboè i piano**
- * Diumenge 12 de maig, a les 19,00h., a l'auditori municipal: **Concert extraordinari de cloenda** amb la Banda de Música "Ciutat de Benicarló" i la Coral Polifònica Benicarlanda

VIIÉ CONCURS DE PINTURA I DIBUIX "VICENTE GINER"

- * Dimecres 15 de maig, a les 20,00h. a la sala d'actes de la Caixa Rural: **inauguració de l'exposició i entrega de premis del VIIé Concurs de pintura i dibuix "Vicente Giner"**, organitzat per l'Institut de Batxillerat de Benicarló. En aquest mateix acte, el doctor Antonio Gascó pronunciarà una **conferència sobre Goya**

ASSOCIACIÓ DE LA DONA

- * Dijous dia 16: **paelles a sant Gregori**. a les 12,00h. missa a l'ermita. Venda de tiquets divendres 10 i dilluns 13 d'11 a 12,00h. al Bar Brasil

CAMPIONAT AUTONÒMIC INDIVIDUAL DE GIMNÀSTICA RÍTMICA

- * De 10,00h. a 13,30h. i de 14,00h. a 20,00h., al pavelló poliesportiu de la ciutat: **Exhibició de l'equip nacional junior**. Entrada gratuïta.

PARTIT DE FUTBOL

- * Diumenge 12 de maig, al **Municipal de la Carxofa**, gran partit de futbol entre el Benicarló i el vallbonenc. A les 17,30h. el vostre equip us espera!!

NI CREIX NI MEIX

JOAN GREGORI ALBIOL

Ali, Camali i l'enciclopèdia total

Ara que ha girat l'oratge i la nit ja s'arrossa, hi ha veïns enxandallats que es llancen a passejar el terme. Solen anar en xicotets grups i a pas forçat per fer via i evitar la fatiga i caminen com ignorants del sol que fon en l'aire l'aroma dels tarongers. M'és impossible, a mi, deslligar aquesta flaire dels joves dies de sant Gregori i de l'astorament que, de menuts, causàvem entre els grups de xiques amb la pilota homicida. Avui sembla, m'han dit, que hi predomina armament més sofisticat.

Una enciclopèdia monumental que havia de recollir, amb precisió de notari, la història i els aconseguiments de la nostra ciutat.

Va ser un d'aquests diumenges plàcids que imperceptiblement ens transporten d'abril a maig quan els nostres eminents peripatètics van reprendre llurs passejos rurals. Els agradava d'anar saludant el perfil a contrallum dels llauradors que, recolzats en un posat ancestral sobre el mànec llis de l'aixada, vigilaven amatents el capteniment de l'aigua. Un any més, tornarien a interessar-se per la situació del camp o per les virtuts d'aquesta o d'aquella altra verdura i, sobre el terreny, seguirien completant dades per a l'ambiciós projecte que els tenia ocupats des de feia lustres: la redacció d'una enciclopèdia monumental que havia de recollir, amb precisió de notari, la història i els aconseguiments de la nostra ciutat.

Tot el poble coneixia aquella aspiració i en parlava. És més, els compiladors s'havien procurat una espessa xarxa d'informants de tots els gremis i estaments que els feia arribar les notícies més remotes. Per exemple, a l'equip conformat pels rectors de les tres parròquies s'havia encomanat la confecció de l'inventari nominal dels benicarlantos nascuts des dels temps ilercavons fins a la mateixa vespra de publicació de l'últim volum. Per a conjurar oblits d'última hora, aquest llistat total de patronímics ocuparia uns toms annexos que serien regalats als subscriptors de la magna obra. Un altra comissió, integrada per un físic de renom, un famós ufòleg i un assessor en temes teològics, pel seu compte, tenia accés a les més modernes tecnologies per a registrar amb testimonis documentals fefaents la presència de qualsevol manifestació espiritual d'altres dimensions que hagués fet estada a la contornada. D'altra banda, per tal de corroborar l'encertat testimoni de Cavanilles sobre la infatigable laboriositat dels nostres avantpassats, també hi pensaven afegir la relació completa d'obradors, tallers, rams, tavernes, sortidors de benzina, apotecaries, corts i quadres, escoles, bòbiles, hospitals, molins, fàbriques, esglésies i convents, casernes, almàsseres, calafats, notaries, botigues de queviures i de teles, establiments tipogràfics i, fins i tot, les parades de venedors ambulants que, al llarg dels segles, havien forjat la prosperitat que ara disfrutàvem. Tota aquesta informació circulava fins a ells a través de la teranyina

de vasos comunicants que teixien erudits locals, llicenciats en atur, arxivers, tècnics informàtics i un grup de novel·listes seleccionats escrupolosament per les característiques de la seua obra literària.

La magnitud titànica de l'empresa comptava, és clar, amb el suport logístic i institucional de l'Il·lustríssim Ajuntament, el qual no volia quedar marginat d'aquella fita històrica. Un dels seus funcionaris més inquietos, el delegat de promoció turística, es va arriscar a presentar el projecte al Saló Internacional del Turisme Cultural de Frankfurt amb l'esperança que l'atracció de l'enciclopèdia pogués suplir la manca d'edificis d'interés que els visitants descobrien a poc de ser entre nosaltres.

El delegat de promoció turística, es va arriscar a presentar el projecte al Saló Internacional del Turisme Cultural de Frankfurt

Hom treballava amb el convenciment que l'obra acabada esdevindria el referent d'una nova generació d'historiadors que no podien admetre sense arrufar el nas els buits deixats per la historiografia dels annals. De fet, inspirava els autors una pruija tal de perfecció que estaven disposats a preparar l'enciclopèdia per als segles futurs. Per cert, que la solució d'aquest repte va venir de part d'un humil conservador del museu d'història local. Calia, havia proposat, adjuntar a peu de pàgina una *definició projectada** de cada objecte, animal i vegetal que anàs apareixent a la narració. De fet, ja s'havia consensuat una de les definicions alhora més compromeses i emblemàtiques, aquella que tenia de preservar en els temps l'especificitat dels indígenes. Vet ací tal com, en la presentació del projecte a Frankfurt, ho va exposar l'incansable promotor de la nostra excel·lència turística: *Benicarlanto és aquell animal bípede, implume i d'ungles amples que és estat nat i nodrit en terme de Benicarló*. Quan un periodista alemany va interessar-se pels precedents de l'enciclopèdia, el nostre delegat va tirar mà dels dossier de premsa i, en efecte, va poder enlluernar el curiós teutó amb la referència a l'insigne llatí, retòric i poeta, famós filòsof, teòleg i historiador vinarossenc Jaume Ferrer, mort el 1717 a Castelló i que és recordat per l'obra publicada a València el 1699, en previsió de la fi imminent del món: *Compendio histórico de los más principales sucesos del mundo. Parte primera. Contiene las cosas más notables sucedidas desde el principio del mundo hasta el año MDC del nacimiento de Cristo*.

* S'entén, aquella definició capaç de comprendre virtualment en el seu desenvolupament semàntic tota possible alteració, evolució o mutació de l'objecte que es descriu.